

Arrest

nr. 116 753 van 10 januari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 27 mei 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 26 april 2013 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op diezelfde datum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 26 augustus 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 10 september 2013.

Gelet op de beschikking van 26 september 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 oktober 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. TRUYERS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MORARU, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1 Ambtshalve stelt de Raad de onontvankelijkheid van het beroep vast.

1.2 Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bij beschikking aan de partijen de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter zich steunt vast te stellen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt in de beschikking van 26 augustus 2013 het volgende gesteld:

“Overeenkomstig artikel 39/81, zevende en vijfde lid van de vreemdelingenwet, “doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesememorie”, waarin “alle aangevoerde middelen worden samengevat”.

In casu bevat de synthesesememorie enkel een letterlijke weergave van de middelen zoals opgenomen in het verzoekschrift.

Bij gebrek aan enige samenvatting van de middelen in de synthesesememorie, dient het huidig beroep verworpen te worden.”

1.3 Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 10 september 2013 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in, waarin zij niet slechts vraagt gehoord te worden, maar tevens de redenen uiteenzet waarom zij wenst gehoord te worden. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening gehouden worden.

Ter terechtzitting van 22 oktober 2013, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 26 augustus 2013 opgenomen grond, stelt de verzoekende partij niet akkoord te zijn met de beschikking: zij is niet akkoord dat de synthesesememorie geen herhaling van de middelen mag bevatten. Zij verwijst naar de parlementaire voorbereidingen van de nieuwe wet, want de wet is niet duidelijk en bepaalt niet duidelijk wat een samenvatting moet zijn. In de parlementaire voorbereidingen wordt echter gesteld dat de synthesesememorie bedoeld is ter vrijwaring van de rechten van verdediging, voor het hernemen van de oorspronkelijke middelen die men wenst te behouden en het geven van een reactie op de nota. *In casu* heeft zij hernomen wat ze wou behouden en heeft ze gereageerd op nota, zodat zij meent dat de synthesesememorie conform de geest van de wet is.

De verwerende partij verwijst naar de beschikking en de nota met opmerkingen.

1.4 De artikelen 2 en 3 van de wet houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie, van 31 december 2012 voeren opnieuw het begrip “synthesesememorie” in. Artikel 39/81 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen:

– 39/71;

– [...];

– 39/73 (§ 1);

– 39/73-1;

– 39/74;

– 39/75;

– 39/76, § 3, eerste lid, met uitzondering van de beroepen inzake de beslissingen vermeld in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/1 die overeenkomstig artikel 39/76, § 3, tweede lid, worden behandeld;

– 39/77, § 1, derde lid.

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesesemorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesesemorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesesemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesesemorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesesemorie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid."

Het genoemde artikel 39/81, vijfde lid definieert de synthesesemorie aldus als een akte waarin de verzoekende partij een samenvatting van alle aangevoerde middelen geeft.

Artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de verzoekende partij die daarom heeft verzocht "over een termijn van vijftien dagen [beschikt] om een synthesesemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat".

Artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de Raad het ontbreken van het vereiste belang vaststelt wanneer de verzoekende partij geen synthesesemorie "zoals bedoeld in het vijfde lid heeft ingediend".

Uit de samenlezing van het vijfde en zesde lid van artikel 39/81 van de vreemdelingenwet volgt derhalve dat het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld indien geen of geen wetsconforme synthesesemorie werd neergelegd door de verzoekende partij die uitdrukkelijk kennis heeft gegeven van haar wens om een synthesesemorie neer te leggen.

1.4.1 Zoals reeds in de beschikking van 12 augustus 2013 aangegeven, herneemt de verzoekende partij *in casu* in de 'synthesesemorie' integraal de middelen zoals uiteengezet in het inleidende verzoekschrift.

1.4.2.1 In de mate waarin de verzoekende partij aangeeft niet akkoord te zijn met de beschikking waar wordt gesteld dat de synthesesemorie geen herhaling van de middelen mag bevatten en er bij verwijzing naar de parlementaire voorbereiding op duidt dat de synthesesemorie bedoeld is ter vrijwaring van de rechten van verdediging, voor het hernemen van de oorspronkelijke middelen die men wenst te behouden en het geven van een reactie op de nota, wijst de Raad op wat volgt.

Het Grondwettelijk Hof vernietigde op 12 juli 2012 artikel 44, 3° van de wet houdende diverse bepalingen (II) van 29 december 2010, dat de verplichting om een repliekmemorie in te dienen in de annulatieprocedure afschaft en waarbij het begrip 'synthesesemorie' werd ingevoerd als zijnde een procedurestuk waarvan enkel de kamervoorzitter of de aangewezen rechter de neerlegging kan bevelen wanneer zij van oordeel zijn dat de juridische complexiteit van de zaak dit vereist. Het Hof stelt dat voormelde wettelijke bepaling afbreuk doet aan de rechten van verdediging van de verzoekende partij doordat de mogelijkheid van de verzoekende partij om haar argumenten ter repliek op de nota met

opmerkingen te doen gelden in een synthesesamenvatting enkel afhangt van de beoordeling van het dossier door de magistraat, die uitsluitend op het verzoekschrift en op de nota met opmerkingen is gebaseerd (Grondwettelijk Hof nr. 88/2012, 12 juli 2012, B.34.2, BS 10 september 2012).

De Raad kan niet anders dan vaststellen dat de wettekst enkel spreekt over een samenvatting van alle aangevoerde middelen en dat de bevestiging van het Grondwettelijk Hof dat dergelijk procedurestuk de verzoekende partij moet toelaten om te repliceren op de nota met opmerkingen van de verwerende partij, nergens terug te vinden is in deze duidelijke wetsbepaling. Uit voorgaande volgt dat er een leemte is in de wet in die zin dat de wetgever het arrest van het Grondwettelijk Hof niet correct heeft omgezet in de voorliggende wetsbepaling. Het komt de Raad niet toe om deze leemte in de wet op te vullen. Te dezen kan dus enkel worden herhaald dat de synthesesamenvatting geen samenvatting van de middelen bevat terwijl dat een vereiste is die voortvloeit uit de wettelijke bepaling.

1.4.2.2 Wat betreft de vraag of het standpunt van de verzoekende partij, met name dat haar synthesesamenvatting conform de geest van de wet is daar zij de oorspronkelijke middelen heeft hernomen, kan worden bijgetreden, kan worden verwezen naar hetgeen hierna zal worden gesteld.

Er dient vooreerst op gewezen dat zowel uit de betekenis van het woord ‘samenvatten’ in het Van Dale Groot Woordenboek van de Nederlandse taal, namelijk “1. (verouderd) *als in één greep vatten, bij elkaar nemen, tot een geheel verenigen (...)* 2. *in het kort weergeven of herhalen (...)*”, als uit de betekenis van het woord ‘samenvatting’ in datzelfde woordenboek, met name “1. *Het samenvatten, 2. Korte weergave van de inhoud. (...)*”, blijkt dat de verkorte weergave of herhaling doorslaggevend is, waardoor een loutere reproductie niet kan volstaan. Er kan slechts worden vastgesteld dat de synthesesamenvatting waarin het oorspronkelijk middel woord voor woord wordt herhaald, geen synthesesamenvatting vormt “*waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat*”. Aangezien de verzoekende partij geen synthesesamenvatting zoals bedoeld in artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet heeft neergelegd, dient overeenkomstig artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet het ontbreken van het vereiste belang te worden vastgesteld. Het feit dat de verzoekende partij, naast een loutere herneming van de middelen zoals uiteengezet in het verzoekschrift, tevens antwoordt op het verweer in de nota met opmerkingen, doet aan de bovenstaande vaststelling geen afbreuk en ontslaat de verzoekende partij evenmin van de wettelijke verplichting om in de synthesesamenvatting minstens een samenvatting van de middelen op te nemen.

In de mate waarin de verzoekende partij erkent dat zij de oorspronkelijke middelen heeft hernomen, wenst te volharden in de door haar ontwikkelde middelen, kan erop gewezen worden dat de neerlegging van een synthesesamenvatting conform artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet facultatief is, waarbij de verzoekende partij desgevallend kennis kan geven van haar wens om geen synthesesamenvatting neer te leggen, waarna de procedure conform artikel 39/81, achtste lid van de vreemdelingenwet wordt voortgezet en de middelen uit het inleidend verzoekschrift in hun oorspronkelijke vorm zullen worden behandeld. Het kwam dan ook aan de verzoekende partij toe om te kiezen om, ofwel een synthesesamenvatting in te dienen conform artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet en de aangevoerde middelen samen te vatten, ofwel de griffie er tijdig van op de hoogte te stellen dat zij geen synthesesamenvatting wenst neer te leggen waarna zij overeenkomstig artikel 39/81 van de vreemdelingenwet ervan verzekerd is dat de annulatieprocedure wordt voortgezet. De verzoekende partij maakt *in casu* geenszins aannemelijk dat haar rechten van verdediging met voeten zouden worden getreden.

Gelet op het voorgaande dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij met haar betoog ter terechtzitting geen elementen heeft bijgebracht die ertoe zouden nopen anders te oordelen dan hetgeen reeds in de beschikking van 26 augustus 2013 was gesteld, zodat overeenkomstig artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Het beroep tot nietigverklaring is, gelet op het ontbreken van het wettelijk vereiste belang, niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend veertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET